

سپسیس :

بیماری سپسیس یک وضعیت تهدید کننده زندگی است که به علت پاسخ بدن به سم عفونت ایجاد میشود. این اتفاق زمانی رخ میدهد که مواد شیمیایی مضر آزاد شده در جریان خون باعث تولید التهاب در تمام بدن و به دنبال آن کاهش خون رسانی به بافتها شوند. در نتیجه مواد مغذی و اکسیژن به خوبی به اندامهای حیاتی نمی رسند. گاهی اوقات شرایط وخیم بیماری سپسیس باعث بوجود آمدن شوک و در نتیجه کاهش سطح فشارخون میشود.

که میتواند منجر به نارسایی ریه ها، کلیه ها، کبد و نهایتاً مرگ شود. این عفونت میتواند به قسمتهای خاصی از بدن منتقل شود و یا سیستم ایمنی بدن را با گسترش در همه اندام ها تضعیف کند.

علل و منشاء بیماری:

بسیاری از میکروب ها میکروبها از قبیل باکتری، ویروس و قارچ ها عامل بیماری سپسیس می باشند. بیماریهایی از قبیل پنومونی، عفونتهای بافتی، آپاندیس، عفونت ادراری، مننژیت، ضعف سیستم ایمنی و... نیز میتوانند زمینه ابتلا به سپسیس باشند.

علائم و نشانه های بیماری:

از آنجا که سپسیس می تواند در هر منطقه از بدن رخ دهد. دارای علائم بالینی مختلفی میباشد. تنفس تند، کاهش سطح هوشیاری و گیجی از اولین نشانه های عفونت خون میباشد.

سایر علائم عبارتند از:

تب شدید، افزایش ضربان قلب، لرز، افت فشار خون، تشنج، تعرق غیرعادی، کاهش سطح پلاکت خون، تغییر رنگ پوست، سرگیجه، لکنت زبان، کاهش دفع ادرار، اتھوع و استفراغ و ...

تشخیص بیماری:

آزمایش خون (افزایش تعداد گلبول‌های سفید خون)
کشت خون در محیط‌های مخصوص آزمایشگاهی
(مشخص کردن وجود یا عدم وجود باکتری در خون)
آزمایش ادرار، مایع نخاع و خلط
عکس رادیوگرافی از قفسه سینه برای عفونت ریه‌ها
سی تی اسکن شکم (عفونت در شکم)

درمان بیماری :

همیشه پیشگیری بهتر از درمان می باشد. لذا هر گونه عفونت بایستی سریعاً درمان شود تا عفونت وارد گردش خون نگردد. معمولاً درمان در بیمارستان انجام میگیرد. ممکن است بیمار نیاز به بستری در بخش مراقبت‌های ویژه داشته باشد. مایعات داخل وریدی، آنتی بیوتیک‌های و گاهی اکسیژن برای بیمار تجویز می شود.

اگر جایگزین کردن مایعات برای بالا نگه داشتن فشارخون کافی نباشد، درمان‌هایی به منظور بالا آوردن فشارخون میتواند بکار رود.

تهویه مکانیکی و دیالیز میتوانند به ترتیب برای پشتیبانی از عملکرد ریه‌ها و کلیه‌ها بکار رود.

دریافت مایعات فراوان، رژیم غذایی پر ویتامین در تغذیه بیماران سپسیس بسیار با اهمیت است. با توجه به سطح هوشیاری بیمار ممکن است نیاز به تعبیه لوله بینی-معدی باشد.

آموزش خود مراقبتی:

حرکت متناوب در تخت، تغذیه مناسب، خشک نگهداشتن لباس و ملافه و تغییر پوزیشن مکرر از زخم بستر جلوگیری میکند. رعایت بهداشت فردی از جمله شستن مکرر دست و عدم استفاده از ظروف آلوده و... میتواند از عفونت های بیمارستانی جلوگیری کند. محدودیت فعالیت، واستراحت با توجه به احتمال کاهش هوشیاری، یا فعالیت نسبی با کمک همراه در صورت هوشیاری. کاهش ترس و اضطراب و ایجاد آرامش با استفاده از تکنیکهای آرام سازی. مصرف مایعات فراوان جهت جبران مایعات ازدست رفته در هنگام تب.

داشتن پوزیشن نیمه نشسته جهت اکسیژناسیون بهتر. داشتن رژیم غذایی مناسب و دریافت مایعات وریدی با توجه به بی اشتها، خستگی، تهوع و دفع زیاد مایعات به علت استفراغ. احتمال داشتن مهار فیزیکی یا شیمیایی بعلت ریسک صدمه به خود در ارتباط با کاهش سطح هوشیاری.

جلوگیری از ترومبوز وریدهای عمقی با فیزیوتراپی، پوشیدن جوراب پنوماتیک، پیشگیری دارویی، بالا بردن اندام، بررسی مکرر اندام از نظر ورم و قرمزی و گرمی، در صورت هوشیار بودن و توانایی حرکت اندام ها را داشته باشد.

آموزش سلامت: از مصرف دخانیات، مشروبات الکلی اجتناب نماید. از استرس و اضطراب دوری کنید، از داشتن اضافه وزن پرهیز نماید